

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234290560/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Hun sad lidt med Hænderne i sit renlige sorte Skød og sagde saa:

— Men vi Mennesker, Fru Lund, tænker jo dog ogsaa paa Fremtiden ...

Kæmneren kom op af Stolen; han vilde gaa. Skovrideren fulgte dem ud paa Trappen, og Kæmneren sagde og skubbede lidt til hans Arm:

— Hm, hun bli'er tyk i Tungen, hun, Madammen derinde. Hun har vel osse Fedt om Hjertet.

— Ja, jeg synes, det gaar ned ad Bakke, sagde Skovrideren.

Kæmneren nikkede og saå op paa Lund:

— Tungen er tyk, sagde han. Naa, Godnat.

— Godnat.

Lund gik ind i Stuen igen.

— Det begynder s'gu at knibe lidt for Kæmneren, sagde han.

— Han er jo gammel, svarede Fru Brandt.

Fru Lund og Ida blev siddende inde paa Sengen. Det var som Ida vaagnede af Tanker, og Stemmen skælvede:

— Aa, tænk, hvis de skulde sælge alting her.

— Ja, sagde Fru Lund, der ikke rigtig vidste, med hvad for Tanker hun selv tumlede: Ja, det er saa underligt her i Verden. —

Lunds skulde afsted, de skulde ogsaa i Butikker, før de kørte hjemad.

— Om Ida maatte følge dem?

— For Mo'r hun la'er sig da snyde af hvert skilt Fjæs, sagde Skovrideren. Og Ida-Tut har osse godt af at se lidt Mennesker.

— Jeg kan godt sidde ene, sagde Fru Brandt. Men hjælp mig først.

Hun vilde skifte Plads og hen i Sofaen igen. Skovrideren vilde støtte hende:

— Nej Tak, sagde Fru Brandt, Ida kan nok hjælpe sin Mo'r endnu.

Hun kom til Sæde.